

את תלצור הכרתי בקורס מכים ומשם נוצרה בנינו חברות נפש
קרובה ועמוקה שנמשכה גם אחרי השירות הצבאי שלנו.
בערך באמצע יולי האחרון נפגשתי עם ניב וסיפרתי לו שבאותו סוף
שבוע אני יורד לסיני עם כמה חברים ואם הוא רוצה להצטרף אלינו.
ניב כמו ניב, חופשי, ספונטני וקליל אמר: בטח מה, אגיד לך מחר אם
זה מסתדר לי עם הקייטנה של הגן אבל בגדול כן.
יום אחרי הוא התקשר אליי ואמר שהצליח לסדר את העבודה והוא
יגיע. שמחתי מאוד שהוא מצטרף אלינו לחופשה.
הגענו לסיני וניב הגיע יום אחרינו. מהר מאוד החברים שלי שרק
הכירו אותו אמרו לי שהתאהבו בו. בלב ללב הענק שלו, בצחוק,
השמחה והעומקים שאפשר להגיע בשיחות איתו.
עיקר החופשה הייתה סתלבט. שייק מנגו, אוכל, מוזיקה ואווירה
טובה ונהנתי איתו מכל רגע.
עכשיו, בדיעבד החופשה הזו מקבלת משמעות אחרת ואני מאושר
שיצא לי לחוות ולספוג ממנו עוד קצת.
ניב היה אחי. אבל באמת אח שלי. תמיד היה שם בשבילי. לדבר,
לצחוק, להתייעץ, לפרוק מה שיש לי על הלב. ניצל את כל מה שיש
לחיים להציע. זה הדבר שהכי אזכור ממך אחי.
אוהב אותך לתמיד.